

1888

1988

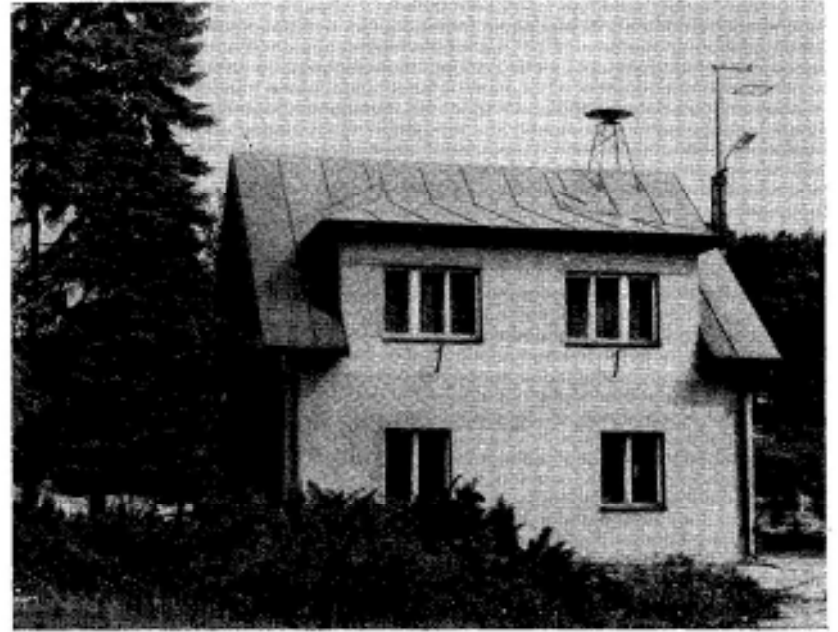
100 LET

POŽÁRNÍHO SBORU
V KRUHU



1888

1988



100 LET
POŽÁRNÍHO SBORU
V KRUHU

Vážení přátelé!

Dostává se Vám do rukou brožurka „100 let požární ochrany v Kruhu“. Pokusili jsme se v ní vzpomenout důležitých událostí v životě požárního sboru v Kruhu založeného 8. ledna 1888.

Při příležitosti oslav 100. výročí trvání požárního sboru je třeba si připomenout, čeho všeho bylo ve sboru i v obci dosaženo. Nebyla to vždy lehká a pohodlná cesta. Proto si musíme uvědomit společenský význam a důležitost nezištné a obětavé práce členů dobrovolného sboru, kterou v uplynulých sto letech vykonali.

Na ty, kteří se této činnosti věnovali v minulosti, s úctou vzpomínáme. Všem nynějším členům vyjadřujeme poděkování a uznání za jejich obětavou práci ve prospěch všech našich spoluobčanů a celé naší společnosti.

Jsme si vědomi toho, že požáry jsou i dnes vážným nebezpečím, které neustále ohrožuje osobní i společný majetek, zdraví a životy lidí. Proto i dnes, tak jako tomu bylo v minulosti, jsou členové naší základní organizace SPO ochotni a připraveni plnit čestné poslání. Jedinou naší odměnou je radost z úspěchů a uznání našich spoluobčanů.

VÝBOR ZO SPO KRUH

Mezi nejaktivnější organizace Národní fronty u nás v Kruhu patří základní organizace Svazu požární ochrany, která oslavuje v letošním roce významné a z hlediska historie obce mimořádné jubileum - 100. výročí svého založení.

Toto jubileum je po roce 1985, kdy u nás proběhly oslavy 600 let založení obce, největší společenskou událostí nejen pro naše občany, ale i pro všechny rodáky.

Vážení občané a návštěvníci naší obce! Dostáváte do rukou publikaci, která Vás má ve zkratce seznámit se stoletou historií hasičstva v Kruhu, dnes Svazu požární ochrany. Čtěte pozorně a obdivujte se čestnému a poctivému hrdinství lidí, kteří před sto lety vykročili na novou cestu pod heslem „Na pomoc“. Uvěřili pokrokové myšlence a dokázali ji také uvést v život.

V tehdy chudé podhorské vesnici nebyly začátky hasičstva lehké, ale velká idea humanismu a tradice sousedské vzájemné pomoci chránit bližního a jeho majetek zvítězila nad těžkými začátky. Naši občané už tehdy nelitovali sil ani obětí pro všechno nové a pokrokové.

Svaz požární ochrany je důležitou společenskou organizací Národní fronty. Naše socialistická společnost právem docenila význam a poslání požární ochrany a převzala na sebe i její hmotné zabezpečení.

Letošní jubileum 100 let založení požárního sboru je příležitostí nejen k oslavě, ale i k poděkování všem, kteří se obětavě a iniciativně podíleli na dřívějším budování a dnešním plnění úkolů volebního programu NF a nezištně pracovali a pracují ve prospěch spoluobčanů, ve prospěch společnosti.

Děkuji všem členům této organizace za práci, kterou vykonali na úkor svého volného času a bez nároků na odměnu.

Přeji našim požárníkům do jejich další záslužné práce hodně zdaru a úspěchů.

Josef CHRTEK, předseda MNV

100 LET POŽÁRNÍHO SBORU OBCE KRUH

Sto let v životě dobrovolné organizace v malé obci je významné jubileum. Je příležitostí k ohlédnutí za tím, co bylo vykonáno. Když uvážíme, že ze členství vyplývala pro každého práce, námaha, finanční vydání a odměna jen ve formě vlastního uspokojení z dobře vykonané a tolik potřebné práce na ochranu životů a majetku spoluobčanů, potom musíme uznat, že těch sto let je krásným vysvědčením všem těm, kteří vedle svých soukromých starostí a práce zasvětili život krásné myšlence pomoci všem.

Oheň měl v celém průběhu dějin pro člověka a jeho hospodářský i společenský život nesmírný význam. Poskytoval mu teplo, chránil jej před dravou zvěří, dával mu možnost připravovat si pokrmy, pomáhal mu mýtit lesy a měnit je v úrodná pole. Nebezpečí se projevilo v tom okamžiku, kdy člověk ztratil nad ohněm vládu a ten se změnil v požár ničící výsledky lidské práce. Proto se jej snažil, a to je již velice dávno, usmířit dary a oběťmi. Když ale poznal, že „boží pomoc“ nepomáhá, začal se spoléhat na vlastní sílu.

Požáry se v minulosti hasily s použitím jednoduchého hasebního nářadí. Postupem doby a získáním draze zaplacených zkušeností docházelo ke zdokonalování celého systému boje proti požárům. Ještě v polovině minulého století neexistovaly žádné hasičské sbory a jejich funkci zastávala obec. Práce vedl většinou rychtář a později volený starosta. První pokusy o zakládání sborů dobrovolných hasičů byly v tehdejším Rakousko-Uhersku zaznamenány na Slovensku. V Čechách je založení prvního dobrovolného hasičského sboru spojeno s rokem 1864 a městem Velvary. Po vzoru Velvarských se velmi rychle, jako houby po dešti, začaly zakládat sbory v dalších místech. Bylo tomu tak i na území bývalého jilemnického okresu, kde byly první sbory ustaveny např. v Jilemnicí a v Roztokách u Jilemnice.

Připomeňme si nyní první kroky, které vedly k založení sboru dobrovolných hasičů v obci Kruh. Vypráví o tom zápis v jednatelešské knize sboru, který pořídil tehdejší jednatel Bohdan Mečíř dne 2. října 1887.

„V posledních několika málo letech byla obec naše stížena četnými požáry. I pocítili jsme silnou potřebu, aby zřídl se u nás hasičský sbor. Hlavně však poslední požár, jenž strávil hostinec pí Anny Vydrové, vzbudil velké účastenství k tomu, aby o čem se stále jen mluvilo, ve skutek uvedeno bylo.

Za tím účelem svolána jest do školních místností veřejná schůze, v níž měly se první učinit kroky ke zřízení sboru dobrovolných hasičů v obci naší. Účastníků schůze té bylo 50, ač bylo by jich zajisté mnohem více, kdyby toho dne tak mnoho hospodářů zaměstnáno nebylo nutnou prací polní. Po krátkém uvítání zahajuje schůzi pan B. Mečíř. Promlouvá o veliké důležitosti a vznešeném účelu hasičských sborů, dokládaje některými příklady. Poukazuje dále na to, že netřeba se lekatí nákladů na zřízení sboru, protože může pozvolna se zvelebovati z příspěvků členů zakládajících a přispívajících. A co hlavně, že možno dostati jest ze zemského fondu i několik set zlatých podpory na zřízení sboru. A proto vyzývá řečník k hojnému účastenství ve spolku.

Všichni přítomní uznávají pravdu pronešených slov, načež následuje přihlašování členů. Sbor hasičský získal rázem 46 členů. Dále jsou čteny stanovy sborů dobrovolných hasičů ve Mříčném, Roztokách a Bělohradě a přijaty jsou stanovy hasičů Mříčenských s malými jen změnami. Pak přistoupiť se k volbě zatímního výboru, kterému se ukládá o schválení stanov se postarati a spolek co možná nejdříve v život uvést. Tolik zápis tehdejšího jednatele sboru.

V následujících dnech navštívili někteří členové přípravného výboru další občany obce, aby získali do sboru nové členy. Přípravný výbor zaslal žádosti o příspěvek na založení sboru okresní pojišťovně, hraběti Harrachovi a zámožným rodákům žijícím v cizině. Všechny tyto žádosti byly kladně vyřízeny. Dne 27. prosince 1887 zaslal c. k. okresní hejtman pod číslem 16749 sdělení starostovi obce Kruh, kterým se „povoluje utvoření spolku s názvem Sbor dobrovolných hasičů se sídlem v Kruhu“.

Na základě schválených stanov a výše uvedeného povolení svolal přípravný výbor dne 8. ledna 1888 do školní budovy ustavující valnou hromadu dobrovolného sboru hasičů v Kruhu. Přítomní byli seznámeni se základními dokumenty sboru, jednali jednacím řádem a schválili přijetí několika nových členů. (K tomuto dni měl sbor 34 členů zakládajících, 18 přispívajících a 60 činných.) Dále byla provedena volba funkcionářů sboru. Předsedou byl zvolen Otakar Klazar, velitelem Jan Janoušek, jednatelem Bohdan Mečíř a pokladníkem Václav Císař. Do výboru sboru byl dále zvolen starosta obce Jaroslav Bušák, řadní František Sedláček a Antonín Horáček. Vzhledem k demisi předsedy Klazara sešla se během 14 dnů další valná hromada sboru a na ní byl za předsedu sboru zvolen starosta obce Bušák Jaroslav.

Takto tedy začala historie hasičského sboru v Kruhu. Obecní zastupitelstvo v čele s tehdejší starostou se snažilo sbor již v počátcích, po jeho založení, všemožně podporovat. Obec zapůjčila sboru svou dvoukolovou ruční ssací stříkačku, na pořízení výzbroje věnovala 60 zlatých a postavila kůlnu na nářadí. Později, v roce 1893, zakoupila obec novou čtyřkolovou stříkačku. Z příspěvků zakládajících a přispívajících členů a z darů zámožnějších občanů si pořídil sbor výzbroj pro činné členy. Ti se pravidelně a s velikou horlivostí zúčastňovali cvičení sboru, i když i v tomto počátečním období se vyskytli jednotlivci, kteří pro „neslušné chování anebo z nechuti a omrzelosti aneb z příčin osobní nevraživosti“ ze sboru vystoupili. Ani o požáry nebyla v tomto období nouze a sbor zasahoval nejméně jedenkrát ročně jak v Kruhu, tak v sousedních Roztokách. Sbor založil vlastní knihovnu, do které pravidelně nakupoval různé odborné knihy, kalendáře, ale i beletrii, pořádal spolkové plesy a jeho členové se zapojovali do osvětové práce v obci. Činnost a práce dobrovolných hasičů v naší obci v tomto období rakousko-uherského útlaku měla velký národně uvědomovací charakter a význam. Shromáždění a cvičení tehdejších hasičů se stávala místem, kde se lidé připravovali k boji proti požárům, kde se bavili, ale byla využívána i k rozvoji národního života, ke zvyšování vzdělanosti a všeobecné národní osvěty.

V roce 1896 proběhl v Kruhu za účasti 26 sborů třináctý sjezd Podkrkonošské župní hasičské jednoty. Pro obec to byla veliká událost a u většiny členů vyvolala další zvýšení aktivity ve spolkové a veřejné činnosti. V tomto duchu vyvíjel sbor svoji činnost i na přelomu 19. a 20. století, tedy v období, kdy se dále stupňoval politický a národnostní útlak lidu a kdy dochází ke stále častějším projevům odporu k nenáviděnému režimu. S nástupem imperialismu se rychle prohloubila nerovnoměrnost hospodářství jednotlivých kapitalistických zemí, které nakonec vyvolaly I. světovou válku. V činnosti sboru je po dobu války veliká mezera. Sbor zajišťoval pouze nejnútnejší úkoly, výcvik byl prováděn 1-2× ročně a za malé účasti členů. Celkem 70 členů sboru bylo povoláno do armády; z nich se devět nevrátilo a deset se jich vrátilo invalidních. Konec válečných útrap, které zasáhly nejednu rodinu, ale zejména vznik samostatného státu, měly svůj odraz v dalším vývoji hasičstva a jeho myšlenek. Aktivita v tomto období je nebyvalá. V roce 1922 měl sbor již 156 členů, založen byl ženský odbor. Několik členů absolvovalo hasičskou krajskou školu a to se kladně projevilo na aktivitě celého sboru, v jeho spolkové činnosti, v práci pro veřejnost. Jsou pořádány odborné a výchov-

né přednášky, plesy, zábavy, členové jsou činní v ochotnickém divadelním souboru apod.

V roce 1924 byla ukončena výstavba zděného hasičského skladiště ve středu obce, v roce 1928 byla pořízena první motorová stříkačka. V tomto roce se také uskutečnily zdařilé oslavy 40. výročí založení požárního sboru.

V letech 1929 - 1933 zachvátila svět hospodářská krize, která dolehla i na žilcu v naší obci a projevila se částečným útlumem v činnosti sboru. Přesto je v roce 1933 založen žakovský odbor, jehož vedoucí s. František Jirů patřil k těm, kteří pomohli vychovat mnoho později velice aktivních členů.

I další léta jsou poznamenána úspěšnou aktivitou a později i činností s brannou náplní, neboť hrozba války a horečné zbrojení v sousední Německé říši nevěstily nic dobrého. Práce sboru byla poznamenána těžkými ranami, které dopadly na naši vlast. Mobilizace, dny zrady a ponížení, zabránění pohraničních oblastí a nakonec protektorát a konec samostatnosti a svobody. Sbor v těchto letech téměř žádnou činnost nevyvíjel. Zápis v jednatelské knize z roku 1946 hodnotí toto období slovy: „Ačkoliv činnost hasičského sboru za války nebyla zastavena jako činnost jiných spolků, přece v nesvobodě nebylo chuti k práci a konalo se pouze to, co bylo diktováno a ještě co bylo možné se sabotovalo. V tomto období bylo v naší obci gestapem zatčeno 17 občanů, z toho 10 členů hasičského sboru. Nikdy se nevrátili Ulvr Josef a Burda Jaroslav, záhy po návratu z koncentračního tábora zemřeli Šír Jaroslav a Gebauer Oldřich. Ale i další, kteří se vrátili, plně pocítili, co je to fašismus“.

Po osvobození se činnost sboru rozbíhala velice pomalu, i když převážně většině členů nechybělo nadšení. Počet členů sboru se během války snížil úmrtími a za celé období nebyl přijat žádný nový člen. Mnoho rodin odešlo po válce do pohraničí a sbor tak ztratil velký počet mladých a perspektivních členů.

V roce 1947, poprvé po skončení války, dochází k přijetí většího počtu mladých členů, v roce 1949 je obnovena činnost ženského a ustaven žakovský odbor. Z těch, kteří byli přijati za členy v prvních poválečných letech a kteří patřili v dalších desetiletích mezi nejaktivnější, si připomeňme alespoň některé: Budina Antonín, Chrtěk Jan, Kužel Karel, Morávek Miroslav, Pavlata Ladislav, Rychtr Karel, Votoček František a další.

V tomto roce nastupují do okresní hasičské školy členové Chrtěk Jan a Votoček František za účelem vyškolení podle nového cvičebního řádu PB 12. Členové mimo plnění obvyklých úkolů pomáhají při zajišťování pořádkových a požárních hlídek.

Historický význam pro další vývoj požární ochrany mělo vydání zákona č. 62 z roku 1950 o ochraně před požáry a živelnými pohromami. Revolučnost tohoto zákona byla zejména v tom, že péče o požární ochranu byla uložena přímo národním výborům a dobrovolné hasičstvo se tak stalo výkonným orgánem národních výborů. Hasičské sbory a jednoty se staly pomocníkem národních výborů při výchově občanů k dodržování zásad požární ochrany. Nový zákon také uspokojivě řešil úhradu nákladů spojených s výkonem požární ochrany ze státních prostředků.

V roce 1950 získává sbor nový dopravní prostředek, nákladní vůz OPEL a je kladen větší důraz na údržbu techniky. Rozbíhá se postupně i školení členů a později i „Soutěž o dokonalého hasiče“. Sbor se ve stále větší míře podílí i na plnění úkolů na úseku požární prevence.

Na počátku roku 1953 došlo k přejmenování Svazu československých hasičů na Československý svaz požární ochrany. Obdobně došlo k přejmenování na místní jednoty ČSPO a členům se začalo říkat požárníci. Velký význam pro další rozvoj požární ochrany měl nový zákon o požární ochraně č. 18/1958, kterým na ČSPO přešly úkoly, jež dosud plnily orgány státní správy. Kromě zajišťování „tradičních“ úkolů směřovala hlavní pozornost v naší obci na preventivní činnost (preventivní prohlídky, noční hlídky požárníků apod.). Požárníci začali vést řádnou evidenci požárních závad a určovat termíny k jejich odstranění. Postupně se tedy kromě úkolů na úseku represe začíná klást důraz i na zajišťování preventivních opatření, jejichž smyslem je získat pro myšlenky požární ochrany co nejširší okruh spoluobčanů. Společně s dalšími občany obce se požárníci starají o údržbu požární zbrojnice a protipožárních nádrží. Již na počátku 50. let se několikrát rozhodovalo o přestavbě požární zbrojnice ve středu obce, která byla ve skutečnosti skladištěm požární techniky. Schůzová činnost se odbyvala převážně v pohostinství, občas v kanceláři MNV nebo v sokolovně. Vlastní místnost na školení a schůzovou činnost sbor neměl.

Padesátá léta jsou poznamenána značnou stagnací členů ze zemědělství v důsledku zakládání JZD. I přesto se dařilo

po dlouhá léta stmelovat kolektiv obětavých lidí, kteří dokázali zabezpečovat nejen úkoly požární ochrany, ale byli platnými i v dalších složkách NF jako poslanci místního národního výboru, byli prostě všude tam, kde se něco „dělo“. Takto můžeme vzpomenout např. na Cecílii Klikarovou, Františka Klikara, Františka Jíru, Aloise Kučera, patřil mezi ně i čestný člen výboru ZO SPO František Gall.

Koncem 50. let v důsledku častých kádrových změn ve výboru, ale i celkovou lhostejností a malou iniciativou členů dochází k různým nedostatkům v práci. Veškerá činnost je zaměřena na pouhé plnění základních úkolů za účasti několika členů. Teprve v šedesátých letech se postupně začíná dařit práce uvnitř organizace. Více členů se již ujímá plnění úkolů, brigádnicky se provádějí noční výmlaty, pracuje se na výstavbě budovy MNV a ZŠ. Začíná se též s úpravou požární zbrojnice; ruší se obecní váha a vzniká místo pro požární techniku. Jsou ustavena dvě požární družstva; jedno pro obec a druhé pro ochranu JZD. Zakoupena elektrická sířena a instalována na střechu požární zbrojnice.

Zavádí se zimní školení členů požárního sboru, kterého se ujímá velitel Jan Chrtek. Postupně se nakupuje různý materiál a doplňuje vybavení požární technikou, základní požární technika se mění na novější. Na četné připomínky je konečně zajištěn a postaven stožár na sušení hadic. Pro stálé problémy s dosavadním vozidlem OPEL dochází k jeho vyřazení a ke sboru je převedeno vozidlo MERCEDES z Roztok. Sboru je přidělena motorová stříkačka PPS-8 z Lomnice nad Popelkou a ruční čtyřkolová je vyřazena do šrotu.

Členové se v tomto období podílejí na obnově veřejného osvětlení, zúčastňují se brigád na přestavbě sokolovny. Opět pravidelně se po obci provádí sběr železného šrotu a členové se podílejí na organizování dalších veřejných akcí.

V roce 1968 se 80. výročí založení požárního sboru odbývá pouze pietní vzpomínkou u památníků obětí obou světových válek a členskou schůzí.

V 70. letech nastupuje naše organizace kurs zvýšené aktivity téměř ve všech směrech. Dochází ke značnému přírůstku mladých členů. Do práce výboru byla zavedena pravidelnost a důsledná kontrola plnění úkolů, čímž dochází k vyšší aktivitě. Projevuje se to ve vyšší účasti členů na školeních Výcvikového roku, v účasti požárních družstev mužů a žen na okrskových

soutěžích. Lepších výsledků je dosahováno v evidenci a plnění protipožárních kontrol, ale též ve vyšším podílu na plnění úkolů Jednotného kulturního plánu obce a v účasti členů na brigádách v akci „Z“. Na výroční členské schůzi bylo rozhodnuto provést přestavbu požární zbrojnice a na jaře roku 1971 se tento záměr realizuje. Při této akci se projevila všestranná podpora MNV i ONV a v měsíci říjnu téhož roku je do zbrojnice přemístěna veškerá požární technika. Na stavbě pracovaly celkem 103 osoby a bylo odpracováno celkem 3618 hodin. O rok později byla vybudována vodní nádrž v dolní části obce za finančního přispění Státní pojišťovny. Velký podíl na těchto akcích měl tehdejší předseda ZO Jaroslav Václavík, dále pak řada našich členů a občanů. Po konečných úpravách byla požární zbrojnice slavnostně předána do užívání 18. 6. 1972.

Z několika provozních důvodů bylo o několik let později na výroční členské schůzi rozhodnuto provést přístavbu k požární zbrojnici (tzv. verandu a další menší společenskou místnost). I tato akce je realizována v průběhu jednoho roku a je při ní odpracováno více jak tisíc hodin.

V roce 1978 uspořádal požární sbor slavnost u příležitosti 90. výročí svého založení. Ta se uskutečnila dne 11. 6. 1978 za účasti 9 sousedních sborů v počtu 112 krojovaných členů a dalších občanů obce. Velkou událostí obce bylo 600. výročí založení obce spojené se sjezdem rodáků. Naše organizace se na této slavnosti podílela zajišťováním úkolů a spoluúčastí po všechny tři dny 9. - 11. srpna 1985. V požární zbrojnici byla instalována výstavka o historii požární ochrany v obci, které se zúčastnilo na 300 osob. Celkové oslavy se ke spokojenosti všech vydařily.

Život základní organizace SPO v posledním desetiletí je naplněn aktivní činností jako je např. preventivní činnost počínaje Měsícem požární ochrany, dále je to ochrana úrody a lesů a topným obdobím konče. Soustavně se provádějí námětová cvičení v místě nebo za účasti sousedních sborů. Nezapomínáme ani na kulturní vyžití, pořádání plesů, večerů při táboráku nebo při harmonice. Organizují se zájezdy za kulturními památkami, dny otevřených dveří požární zbrojnice a další akce. V oblasti budovatelských akcí se členové zúčastňují směn NF, provádí se sběr železného šrotu, sklízí seno z nepřístupných ploch, je to i další pomoc ve prospěch naší obce. Jako poslední a bezprostředně před jubilejním výročím, je provedení výstavby vodní nádrže v objemu 180 m³ vody v hoření

části obce. Práce započaly v uplynulém roce a letos byly dokončeny zásluhou předsedy Miroslava Morávka. Tím byl splněn za pomoci dalších členů a občanů další úkol v akci „Z“.

Je možné, že mnohý čtenář postrádá i přehled o tom, kolikrát náš požární sbor zasahoval při požárech. V zápisech jsou jen strohé údaje o zásazích bez podrobnějších informací a uvádějí od roku 1888 do současné doby 41 výjezdů k požárům a 3 výjezdy k povodním. Tím se rozumí výjezdy nejen ve vlastní obci, ale i do nejbližšího okolí.

V roce 1985 byl vydán nový zákon č. 133/85 o požární ochraně a v letošním roce byly na VII. sjezdu SPO přijaty nové stanoviny SPO.

Oba tyto dokumenty se stanou dalším vodítkem v práci a životě požární ochrany a bude na nás, abychom se podle nich řídili v naší práci.



Soutěžní družstvo mužů v roce 1987

V závěru tohoto stručného přehledu historie našeho požárního sboru je třeba připomenout:

Naše organizace vznikla v době feudalismu Rakousko-Uherska, přežila kapitalistickou I. republiku, dále režim fašistické okupace a od roku 1945 žije ve svobodné ČSSR. Od svého vzniku razí heslo „Dobrovolnost, obětavost a nezištnost“, které přetrvává až do dnešní doby. Pouze rozdíl je ten, že v dnešní době žije v podmínkách, o kterých se našim předchůdcům ani nesnilo. Žijeme v období všestranného rozvoje a možností, které současná socialistická společnost přináší.

Všem současným členům, funkcionářům, Komunistické straně Československa, Místnímu národnímu výboru a složkám Národní fronty patří naše poděkování za veškerou pomoc a spolupráci vykonanou pro naši společnou věc.

SPOLEČNĚ BUDOVAL - SPOLEČNĚ CHRÁNIT!

NA POČEST VŠECH ZEMŘELÝCH ČLENŮ V LETECH
1888 - 1988

U příležitosti stého výročí založení požární ochrany v Kruhu vzpomínáme s vděkem a úctou těch, kteří se od vzniku naší organizace na této ušlechtilé činnosti podíleli.

Vzpomínáme na zakladatele, funkcionáře, ale i na další členy a dobrovolné bojovníky proti ohni a dalším živelním pohromám. Nezapomínáme na jejich oběti při uskutečňování těchto ideálů i prožité utrpení v obou světových válkách, v nichž také bojovali za naši svobodu.

Všem těmto zemřelým našim členům náleží náš vděk a poděkování.

Čest jejich památce!



PŘEHLED HLAVNÍCH FUNKCIONÁŘŮ POŽÁRNÍHO SBORU
OD JEHO ZALOŽENÍ

STAROSTA - PŘEDSEDA:

Klazar Otokar	1888	- 14 dní
Bušák Jaroslav	1888 - 1893	- 5 roků
Tuláček Josef	1894 - 1896	- 3 roky
Janoušek Jan	1897 - 1912	- 16 roků
Pavlu Pavel	1912 - 1919	- 7 roků
Jech Josef	1919 - 1922	- 3 roky
Jirů Josef	1923 - 1930	- 7 roků
Paulů František	1931 - 1939	- 8 roků
Horáček Josef	1946 - 1954	- 8 roků
Chrtek Jan	1955 - 1956	- 2 roky
Jirů František	1957	- 1 rok
Jakoubek Jiří	1957 - 1960	- 3 roky
Jirů František	1960 - 1964	- 4 roky
Budina Antonín	1964 - 1965	- 1 rok
Blahout Luděk	1965 - 1967	- 2 roky
Václavík Jaroslav	1967 - 1980	- 13 roků
Morávek Miroslav	1980 - dosud	- 8 roků

VELITEL:

Janoušek Jan	1888 - 1897	- 11 roků
Klimenta Antonín	1897 - 1902	- 5 roků
Bušák Jaroslav	1902 - 1911	- 9 roků
Jirů Josef	1911 - 1918	- 7 roků
Jirů František st.	1918 - 1931	- 13 roků
Bušák Jaroslav	1931 - 1933	- 2 roky
Jirů František	1934 - 1937	- 3 roky
Horáček Josef	1937 - 1946	- 9 roků
Jirů František	1947 - 1949	- 2 roky
Gall František	1949 - 1950	- 2 roky
Chrtek Jan	1950 - 1954	- 4 roky
Rychtr Karel	1954 - 1956	- 2 roky
Jirů František	1957 - 1960	- 3 roky
Chrtek Jan	1960 - 1973	- 13 roků
Štencl Pavel	1973 - 1975	- 2 roky
Pavlat Ladislav	1975 - 1982	- 7 roků
Albrecht Petr	1982 - dosud	- 6 roků

JEDNATEL:

Mečíř Bohdan	1888 - 1903	- 15 roků
Pošepný Jan	1903 - 1912	- 9 roků
Žalský Antonín	1913 - 1914	- 2 roky
Havlíček Antonín	1914 - 1918	- 4 roky
Žalský Antonín	1919 - 1921	- 3 roky
Gebauer Josef	1922 - 1925	- 3 roky
Bryknar František	1925 - 1963	- 39 roků
Jirů František	1964 - 1970	- 7 roků
Pochop Jaroslav	1971 - dosud	- 17 roků

POKLADNÍK - HOSPODÁŘ:

Císař Václav	1888 - 1897	- 9 roků
Jebavý Antonín	1897 - 1918	- 21 roků
Havlíček Antonín	1919 - 1925	- 6 roků
Václavík Jan	1925 - 1927	- 2 roky
Petrák Josef	1928 - 1931	- 3 roky
Horáček Josef	1931 - 1937	- 6 roků
Slavík Antonín	1937 - 1939	- 2 roky
Řehořek Josef	1946 - 1947	- 1 rok
Jakoubek Vilém	1947 - 1951	- 4 roky
Šoustal Antonín	1951 - 1960	- 9 roků
Jakoubek Jiří	1960 - 1968	- 8 roků
Šimůnek František	1969 - 1972	- 3 roky
Bryknarová Anděla	1973 - 1984	- 11 roků
Kužel Roman	1984 - 1987	- 3 roky
Brožová Lenka	1988 - dosud	- 1 rok

POLITICKOVÝCHOVNÝ REFERENT - VZDĚLAVATEL:

Slavík Bohumil	1926	- 1 rok
Václavík Jaroslav	1927 - 1936	- 9 roků
Ulvr Josef	1937 - 1939	- 2 roky
Kužel Jaroslav	1951 - 1953	- 2 roky
Jech Václav	1954	- 1 rok
Jakoubek Jiří	1955 - 1957	- 2 roky
Pršala Zdeněk	1958 - 1963	- 5 roků
Salátek Josef	1964 - 1965	- 2 roky
Václavík Jaroslav	1965 - 1966	- 2 roky
Blahout Luděk	1967 - 1968	- 2 roky
Jakoubek Jiří	1969 - 1970	- 2 roky
Blahout Luděk	1971 - 1973	- 3 roky
Chrték Jan	1973 - dosud	- 15 roků

VÝBOR ZO SPO NA OBDOBÍ 1988 - 1990:

Předseda	- Morávek Miroslav st.
Místopředseda	- Kužel Roman
Velitel	- Albrecht Petr
Jednatel	- Pochop Jaroslav
Polit. výchovný referent a kronikář	- Chrték Jan
Referent prevence	- Lukeš Vladimír
Hospodářka a ref. žen	- Brožová Lenka
Organizační referent	- Bošek Jan
Referent MTZ	- Kužel Rudolf
Referent CO	- Pacholík Miroslav
Referent mládeže	- Hrdlička Radovan
Strojník	- Morávek Miroslav ml.
Řidič	- Kužel Karel
Velitel družstva	- Kmínek Karel
Člen výboru	- Buchar Jaromír
Revizoři ZO SPO	- Jakoubek Jiří
	- Bryknarová Anděla
	- Pacholík Bohuslav



- ◀ 1. řada: Chrtek Jan, Morávek Miroslav st., Albrecht Petr, Kmínek Karel, Pochop Jaroslav, Pavlata Ladislav
- 2. řada: Gall František, Kužel Rudolf, Kužel Roman, Pocholík Bohuslav, Lukeš Vladimír, Buchar František
- 3. řada: Pocholík Miroslav, Bošek Jan, Hrdlička Radovan, Morávek Miroslav ml., Hanč Luboš, Buchar Jaromír



- ◀ Stojící: Kmínek Karel, Lukeš Vladimír, Bošek Jan, Pochop Jaroslav, Hájek Jiří, Kužel Rudolf
- Sedící: Pavlata Ladislav, Albrecht Petr, Chrtek Jan, Kužel Karel, Kužel Roman

SEZNAM ČLENŮ ZO SPO KRUH V JUBILEJNÍM ROCE 1988

Albrecht Josef	Kužel Rudolf
Albrecht Petr	Kužel Zbyněk
Albrechtová Jana	Kuželová Marie
Blahout Bohuslav	Libal Josef
Blahout František	Lukeš Vladimír
Bašek Jan	Lukešová Jana
Brož Miloslav	Militký Karel
Brožová Lenka	Morávek Miroslav st.
Bryknar Jan	Morávek Miroslav ml.
Bryknar Jaromír	Morávková Věra
Bryknar Jiří	Nechanický Miloslav
Bryknar Zdeněk	Pacholík Bohuslav
Bryknarová Anděla	Pacholík Miroslav
Bryknarová Jana	Pavlat Ladislav
Budina Antonín	Pavlatová Marie
Budina Jiří	Petrák Miloslav
Buchar František	Petřík Petr
Buchar Jaromír	Pochop Jaroslav
Buchar Jaroslav	Pochopová Petra
Buchar Jiří	Pošepný Jiří
Buchar Zdeněk	Pršala Zdeněk
Bucharová Anna	Rychtr Karel
Hájek Jiří	Řehoř Jan
Halama Josef	Salátková Anna
Hanč Luboš	Sedláček Jiří
Holubec Josef	Sedláček Vladimír
Horáček Antonín	Sedláček Zdeněk
Horáček Zdeněk	Soukup Jaroslav
Hrdlička Radovan	Soukup Vladimír
Chlup Zdeněk	Šír Jan
Chomanič Jiří	Šír Jaroslav
Chrtek Jan	Šír Pavel
Chrtek Josef	Štencl Matěj
Jakoubek Jiří	Štencl Pavel
Jindřisek Jiří	Václavík Josef
Jiříšta Jan	Václavíková Marie
Jon Drahomír	Vancl Jindřich
Kmínek Karel	Vancl Zdeněk
Kmínková Eva	Vávra Josef
Kosáček Miloslav	Žalský Jiří
Kužel Karel	Žemba Josef
Kužel Raman	



Vydal výbor základní organizace Svazu požární ochrany v Kruhu

Zpracovali: Chrtek Jan, Pochop Jaroslav

Autoři snímků: Kužel Rudolf, Nováková Lída

Povoleno odborem kultury ONV Semily pod čj. 320/1988

Vytiskly Východočeské tiskárny, n. p., Pardubice, provoz 28 Semily

Zahradnictví

JZD ROZTOKY-KRUH

n a b í z í:

- **Tropické a subtropické rostliny:**
citrusy, kávovníky, fíkovníky,
granátovníky a jiné
- **Okrasné jehličnany**
- **Zakrslé jehličnany**
pro pěstování v nádobách
- **Skalničky**
- **Venkovní koření**
- **Velkoplodá brusnice, Josta,**
beztrnný ostružník

Rostliny zasíláme do celé ČSSR!

Sazenice pěstujeme v kontejnerech, květináčích a kelímcích, takže je možný osobní odběr po celý rok.



ZÁSILKOVÁ SLUŽBA ZAHRADNICTVÍ
JZD ROZTOKY - KRUH
512 31 Roztoky u Jilemnice